

Brasiliansk splatterteater

Med voldsom energi, bræk, indvolde og blodskams-kannibalisme lever Opera Seca op til sit verdensry som kontroversielt avantgarde-teater.

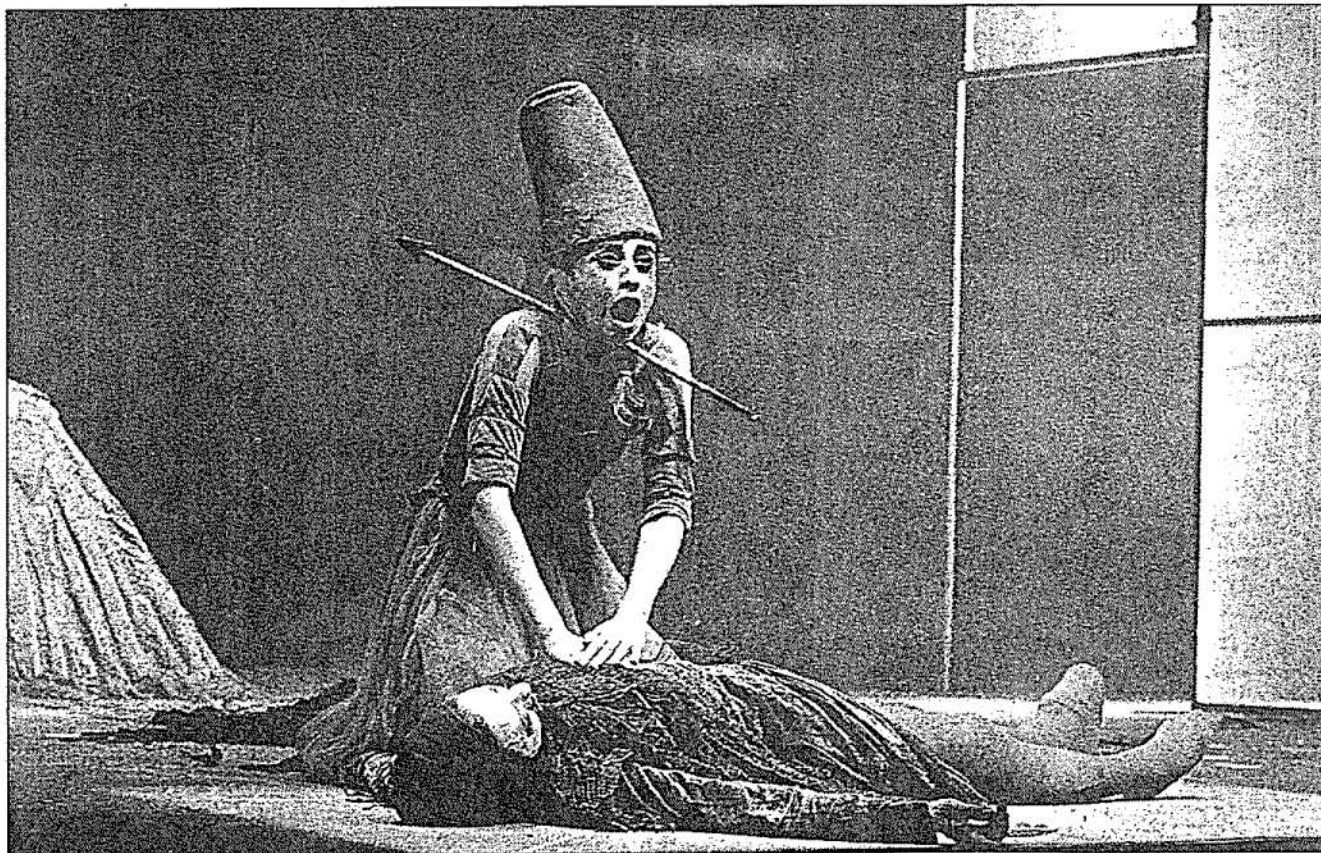
ikke gør mine til bløde op.

Jeg bladrer mine notater igennem og må konstatere, at »The Flash and Crash Days« - forstedelen af »B.E.A.S.T. Trilogi« - foreløbig har efterladt et syndigt rod af surrealistiske, drømmeagtige brudstykker, der kun nødtvunget samler sig til en egentlig historie:

To kvinder - en lilla mor med klumpfod og en orange datter uden trusser, godheden og ondskaben, livet og døden - har gennemført en ritualiseret og incestuøs brydekamp, mens moderhertet er blevet slået ud, blodet har flydt, brækspanen er fyldt, en transvestitlæge i røde sokletter har været på organjagt, og et par lagkager er halvt fortæret og gylpet ud over publikum.

Strygermusikken er svulmet, andre gange er den stået på stand by, sambatrommerne har ægget, og lyset har arbejdet skulpturelt og usigelig smukt bl. a. på det ulækre syn af datteren, der under morens tilfredse overvågning og i to mænds jerngreb onanerede heftigt på forscenen.

Sekundviserne tikker stadig tid ind. Nu er det publikum, der har overtaget:

Fernanda Montenegro og Fernanda Torres i forstedelen af »B.E.A.S.T. Trilogi«, som spillede to dage i Kanonhallen. I aften er der premiere på andendelen. Og på mandag afsluttes gæstespillet med »Unghaubler«.

Teater

AF ME LUND

»I'll be back,« siger den orange morderske, smækker med doren og giver sig til at danse tango med en sort engel på den dunkle bagscene. På forscenen vakler det lilla moderdyr omkring i fuldt lys og falder om på en vulkan. Hun er ved at dø, ser det ud til. Hun bliver i hvert fald liggende.

Lyset bliver tændt i salen. Publikum rømmer sig forlegent, da der er gået et minuts tid. Nogle klapper prøvende. En mand rejser sig og vil ud til baren og blive frisket op.

Resten bliver siddende, nysgerrige, let utilpasse ved situationen, som det brasilianske teater Opera Seca

»Vi rejser os ikke, før I giver os en forklaring,« lyder det tavse krav. De udfordrende smil er kommet frem, intensiteten stiger og stiger. Og så dæmpes lyset langsomt i salen, og blodskamskannibalsmen fortsætter i den korte anden del, der selvfølgelig nægter at udlevere anden forklaring, end de blodige syner er i sig selv og afstedkommer i de mennesker, der er villige til at modtage dem.

»The Flash and Crash Days« er det mest fascinerende splatterteater, jeg nogensinde har set. Voldsomt og ulækkert, ofte urimelig energisk for at få os til at slå

blikket ned. Men samtidig uendelig smukt med den stiliserede og rene scenografi og de fem medvirkendes sublimt kropsbeherskelse, der ud i den yderste ekstremitet - tåspidserne, øjæblerne - fortæller og fortolker deres roller.

I front ses som den gamle kvinde soap opera-stjernen Fernanda Montenegro, Brasiliens magtfulde svar på Joan Collins, og som den unge kvinde hendes kødelige datter Fernanda Torres, hvis suveræne kontrol af kroppens energi er verdens-teater for fuld styrke.

Og bag det hele anes et instruktør-gen, der i re-

spekt for scenens udtryk, men i respektløshed over for konformitet, middelmådighed og kompromisser, skærer sin historie til - for mig den evige kamp mellem mor og datter, men i ligeså høj grad spillet om kærligheden og den dyriske vilje til at besidde et andet menneske - så man forfærdes over hans dramaturgiske skalpel og pirres af hans generøsitet og humor.

Hans navn er Gerald Thomas, glem det ikke. Det europæiske teater kommer til at høre meget mere til ham.

Om »The Flash and Crash Days« er en tegnerserie omset til teater? En splatterfilm

udsat for hele den teatraliske melodramatik? Dans med ord eller kropsteater med klønnen som læremester? Ja og nej til det hele.

Opera Seca bryder grænserne uden at give afkald på magten. Det er et teatralisk formsprog, der giver en hensygnende kunstnerisk håb for fremtiden.

The Flash and Crash Days. Forstedel af B.E.A.S.T. Trilogi. Koncept og iscenesættelse: Gerald Thomas. Kostumer: Fernanda Torres. Produktion: Opera Seca. Kanonhallen. I aften vises andendelen »The Empire of Half Truths«.